

NOTAT

Finanstilsynet

23. maj 2024

J.nr. 22-013892

/HTHO

Gennemgang af Finanstilsynets bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser med ændringer som følge af implementering af CSRD

Nærværende notat gennemgår de ændringer til bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser (FBEK), bekendtgørelse nr. 503 af 23. maj 2024, som træder i kraft den 1. juni 2024.

1. Indledning

Bekendtgørelsen knytter sig til lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og flere andre love, lov nr. 480 af 22. maj 2024. Loven samt ændringerne til bekendtgørelsen gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet).

Den gældende FBEK¹ er udstedt i medfør af reglerne i lov om finansiel virksomhed. Lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikrings-selskaber og skadesforsikrings-selskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed)² trådte i kraft 1. januar 2024. FBEK er derfor udarbejdet i medfør af reglerne i lov om forsikringsvirksomhed. Derfor er henvisninger til bestemmelser i lov om finansiel virksomhed ændret til lov om forsikringsvirksomhed. Den

---

¹ Bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser, BEK nr. 460 af 2. maj 2023; afløses 1. juni 2024 af bekendtgørelse nr. 503 af 23. maj 2024

² Lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikrings-selskaber og skadesforsikrings-selskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed), LOV nr. 718 af 13. juni 2023

nye FBEK træder i kraft 1. juni 2024, og FBEK knytter sig til lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og flere andre love.

Der er endvidere foretaget enkelte ændringer af rent korrekturmæssig karakter.

Ovenstående ændringer har ingen materiel betydning.

1.1 Gennemgang af de enkelte bestemmelser i FBEK

I gennemgangen anføres bestemmelserne i FBEK. Såfremt Folketinget har indsat en tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven (herefter ÅRL), er dennes paragraf anført i overskriften.

Fodnoten

I *fodnoten* til FBEKs titel tilføjes "dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023."

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør bekendtgørelsens EU-retlige baggrund.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, og vedtagelsen af Kommissionens delegeret direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34 for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner.

Kapitel 1

De omfattede virksomheder og rapporter

FBEK § 1, stk. 4

Der er i gældende ret ikke regler om filialer af udenlandske virksomheders pligt til at efterleve bestemmelserne om indkomstskatteoplysninger i § 164.

I § 1 indsættes et nyt stk. 4, så filialer af tredjelandsvirksomheder, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, omfattes af bestemmelserne om indkomstskatteoplysninger i § 164. Desuden omfattes filialer af tredjelandsvirksomheder, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, med en dattervirksomhed i et EU/EØS-land, som ikke omfattes af § 144 a, af bestemmelserne om en bæredygtighedsrapport, jf. §§ 170-171.

FBEK § 4, stk. 3

I § 4 indsættes et nyt stk. 3, så virksomheder ikke må betegne en rapportering i ledelsesberetningen som en bæredygtighedsrapportering, hvis rapporteringen ikke indeholder oplysningerne i § 144 a, stk. 2-13, og § 144 b, nr. 1-5. Hermed beskyttes betegnelsen bæredygtighedsrapportering på samme måde som betegnelsen års- og halvårsrapport er beskyttet, jf. § 4, stk. 1.

Kapitel 5

Ledelsesberetning

FBEK § 135, stk. 2 (ÅRL § 99, stk. 2)

I høringen blev der foreslået indført en ny § 135, stk. 2. Efterfølgende er det vurderet, at bestemmelsen er unødvendig, hvorfor den ikke indføres.

Jf. det i høringen foreslåede § 135, stk. 2, skulle store virksomheder, i det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. Erhvervsministeriet har efterfølgende vurderet, at bestemmelsen ikke er nødvendig, idet kravene til bæredygtighedsrapportering jf. §§ 144 a-144 b, omfatter det i § 135, stk. 2, foreslåede.

FBEK § 141, stk. 1, nr. 8, og stk. 7 (ÅRL § 107 d, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5). § 141, stk. 1, nr. 8

Virksomheder, der har værdipapirer optaget på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens mangfoldighedspolitik. § 141, stk. 1, nr. 8, ændres således, at en virksomheds redegørelse for mangfoldighedspolitikker skal indeholde en redegørelse for dens politik for så vidt, angår køn og andre aspekter, som alder, handicap eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund.

Ændringen af § 141, stk. 1, nr. 8, implementerer bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 5, litra a, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra g, 1. afsnit, for så vidt angår virksomheders rapportering om mangfoldighedspolitikker.

Ændringen medfører, at den fuldstændige fleksibilitet i forhold til, hvilke mangfoldighedsaspekter en virksomhed vælger at redegøre for i dens redegørelse efter § 141, bliver fjernet, således at politikker for ledelsens kønssammensætning altid vil være obligatorisk i en virksomheds redegørelse om mangfoldighedspolitik. Derudover medfører ændringen, at handicap bliver tilføjet til opstillingen af eksempler på øvrige mangfoldighedsaspekter, som redegørelsen for mangfoldighed kan vedrøre.

I henhold til betragtning nr. 58 i bæredygtighedsdirektivet skal ændringerne styrke udviklingen i retning af en mere balanceret kønsrepræsentation ved beslutningsprocesser om økonomiske forhold. For at sikre denne udvikling vil en virksomhed, som udarbejder en redegørelse for mangfoldighedspolitikker, jf. § 141, således altid skulle inddrage en redegørelse for virksomhedens politikker om kønsdiversitet i ledelsen og gennemførelsen heraf.

I det omfang virksomhedens redegørelse efter bekendtgørelsens § 143 opfylder kravene til redegørelse for mangfoldighed efter § 141, kan virksomheden henvise til redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 143. En virksomhed kan endvidere give en samlet redegørelse efter §§ 141 og 143, så længe kravene i begge bestemmelser efterleves. De opsatte mål for mangfoldighedspolitikken og målene, som fremgår af redegørelsen for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, jf. § 143, må ikke være modstridende. Målene skal kunne indfries samtidig og være konsistente.

§ 141, stk. 7

Efter § 141 skal redegørelsen for mangfoldighedspolitikker indgå som en del af en virksomheds ledelsesberetning, enten som en særskilt redegørelse eller, som en del af redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 143, hvis kravene i både §§ 141 og 143 er opfyldt.

Udarbejdes der en særskilt redegørelse for mangfoldighed, kan redegørelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, hvis der henvises til hjemmesiden i virksomhedens ledelsesberetning.

Der indsættes et nyt § 141, stk. 7, hvorefter en virksomhed, der er omfattet af § 144 a, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1, nr. 8, hvis oplysningerne er medtaget i virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og virksomhedens redegørelse efter § 141 henviser hertil.

§ 141, stk. 7, implementerer bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 5, litra b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra g, 2. afsnit, og medfører, at en virksomhed, som er omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering efter § 144 a, vil kunne undlade at redegøre for dens mangfoldighedspolitik i henhold til § 141, hvis dens bæredygtighedsrapportering opfylder kravene i bestemmelsens stk. 1, nr. 8.

Vælger en virksomhed at henvise til dens bæredygtighedsrapportering, vil virksomhedens redegørelse for virksomhedsledelse, jf. § 141 skulle beskrive, at oplysningerne efter stk. 1, nr. 8, fremgår af bæredygtighedsrapporteringen i henhold til § 144 a.

§ 141, stk. 7 medfører fleksibilitet i forhold til, hvor i ledelsesberetningen en virksomhed vil kunne placere redegørelsen for mangfoldighedspolitikker, jf. § 141, stk. 1, nr. 8. En virksomhed vil dermed kunne undlade at medtage redegørelsen om mangfoldighedspolitikker i et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, hvis oplysningerne efter stk. 1, nr. 8 allerede fremgår af virksomhedens bæredygtighedsrapportering efter § 144 a. Hvis en virksomhed vælger at gøre brug af muligheden i stk. 7, vil det blive et krav, at virksomheden i sin redegørelse for virksomhedsledelse, jf. § 141, vil skulle henvise til, at redegørelsen om mangfoldighedspolitikker er indarbejdet i virksomhedens bæredygtighedsrapportering efter § 144 a.

Det følger af betragtning nr. 58 i bæredygtighedsdirektivet, at en virksomheds mulighed for at rapportere oplysninger efter regnskabsdirektivet artikel 20 i virksomhedens bæredygtighedsrapportering har til hensigt at mindske de administrative byrder for de omfattede virksomheder. Hvis en virksomhed vælger at opfylde kravene i § 141, stk. 1, nr. 8, i dens bæredygtighedsrapportering, vil oplysningerne i henhold til § 141, stk. 1, nr. 8, fortsat være underlagt de samme krav om erklæring som resten af virksomhedens redegørelse for virksomhedsledelse.

FBEK § 142, stk. 2

De eksisterende regler om redegørelse om samfundsansvar i bekendtgørelserne bibeholdes. En bibeholdelse er relevant, da der herved sikres, at virksomheder, som i dag har en forpligtigelse til at supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, ikke fritages for at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar. Dermed sikres, at de virksomheder som i dag er omfattet af gældende regler om redegørelse for samfundsansvar, men ikke bliver omfattet af CSRD, fortsat skal redegøre for samfundsansvar.

Der indsættes et nyt stk. 2, således at virksomheder, der medtager en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen, jf. §§ 144 a og 144 b, ikke skal redegøre for samfundsansvar, jf. § 142, stk. 1.

Det tilføjes endvidere i stk. 8 et sidste led om, at dattervirksomheder kan undlade oplysningerne i sin egen ledelsesberetning hvis modervirksomheden er undtaget fra kravet om redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2. Modervirksomhedens undtagelse jf. stk. 2 følger af, at modervirksomheden medtager en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen, jf. §§ 144 a eller 144 b.

Frivillig rapportering efter §§ 144 a eller 144 b kan ske under iagttagelse af § 4, stk. 3. Dvs. at selskaber, som i deres ledelsesberetning ønsker at medtage en bæredygtighedsrapportering uden at være forpligtet hertil, vil skulle opfylde rapporteringskravene i §§ 144 a eller 144 b for at kunne benævne denne rapportering en bæredygtighedsrapportering.

Tidligere FBEK § 144 ophæves (gældende ÅRL § 99 a)

Den gældende § 144 er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU og er indsat i FBEK ved bekendtgørelse nr. 688 af 1. juni 2016, som implementerede regnskabsdirektivets artikel 19a. Artikel 19a vedrørte offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger for visse store virksomheder og koncerner.

§ 144 ophæves som en konsekvensændring af implementering af bæredygtighedsdirektivet i bekendtgørelsen, som erstatter direktivet for ikke-finansiel rapportering. Bæredygtighedsdirektivet medfører en udvidelse af det eksisterende krav i regnskabsdirektivet om, at ledelsesberetningen skal suppleres med en redegørelse om samfundsansvar. Med bæredygtighedsdirektivet fastsættes krav om, at virksomhederne skal udarbejde en rapport om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen omfatter blandt andet detaljerede krav til virksomhedernes rapportering om menneske- og arbejdstagerrettigheder og andre sociale forhold samt klima og miljø. De omfattede virksomheder skal offentliggøre væsentligt udvidede og standardiserede oplysninger om en række bæredygtighedsforhold i forhold til de krav, som virksomhederne i dag er underlagt efter direktivet for ikke-finansiel rapportering. Endvidere skal bæredygtighedsrapporteringen fremadrettet indeholde en erklæring med begrænset sikkerhed, hvor der efter de gældende regler alene kræves en udtalelse baseret på et såkaldt konsistenstjek.

Redegørelse om immaterielle nøgleressourcer

FBEK § 144 (ÅRL § 99, stk. 3)

Der indsættes en ny bestemmelse § 144, hvorefter

- 1) store virksomheder og
- 2) små og mellemstore virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land,

skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

§ 144 har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 3, der indsætter et 4. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, hvoraf det følger, at store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i

artikel 2, nr. 1, litra a, skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. Virksomheder vil i den forbindelse endvidere skulle redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og for hvorledes sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Visse oplysninger om immaterielle ressourcer kan knytte sig til bæredygtighedsspørgsmål, hvorfor disse bør medtages i bæredygtighedsrapporteringen. Dette kan f.eks. være bæredygtighedsoplysninger, der er relevante for sociale spørgsmål om medarbejderes færdigheder, erfaring, kompetencer, loyalitet overfor virksomheden og motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser. Disse oplysninger kan også vurderes som værende oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. På samme måde kan bæredygtighedsoplysninger om ledelsesmæssige spørgsmål som f.eks. oplysninger om virksomhedens relation og forbindelser til dens interessenter, herunder kunder og leverandører, også vurderes som relevant i forbindelse med oplysninger om immaterielle ressourcer.

Bekendtgørelsen indeholder imidlertid ingen krav om, at ledelsesberetningen skal beskrive immaterielle nøgleressourcer som defineret i bilag 1, nr. 11, ligesom det i dag ikke kræves, at virksomheden i sin beskrivelse af forretningsmodel medtager oplysninger om sammenhængen mellem forretningsmodellen og immaterielle forhold.

Dette medfører i praksis, at virksomheder undlader at oplyse om immaterielle ressourcer, der ikke kan indregnes i balancen, og at årsrapporten derfor ikke indeholder oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. Et eksempel på dette kunne være en medicinalvirksomhed, hvor medarbejdernes viden er en afgørende ressource for virksomhedens udviklingsprojekter. Da denne ressource ikke opfylder kriterierne for indregning i balancen, vil værdien heraf ikke blive afspejlet i balancen, som vil vise en lavere værdi end virksomhedens dagsværdi.

De eksisterende krav til virksomheders indregning af immaterielle ressourcer medfører endvidere, at disse ressourcer indregnes til kostpris, men hvor dagsværdien ofte vil være væsentlig højere.

Det findes derfor hensigtsmæssigt at supplere kravene til immaterielle ressourcer, således at kravene, udover at omfatte indregning af immaterielle aktiver, tillige omfatter oplysning om immaterielle nøgleressourcer.

Formålet med § 144, stk. 2, er at give investorer en bedre indsigt i forskellen på en virksomheds regnskabsmæssige værdi og dens dagsværdi ved at stille krav til virksomhederne om at rapportere om deres immaterielle nøgleressourcer. Således vil ændringen kunne medvirke til, at investorer kan foretage en korrekt vurdering af virksomheders udvikling, resultater og position på baggrund af virksomhedens aktiviteter.

Bestemmelsen forpligter virksomhederne til at inkludere oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i bæredygtighedsrapporteringen.

Ændringen af artikel 19, stk. 1, i regnskabsdirektivet forpligter henholdsvis store virksomheder, og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, til at medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen.

Store, samt små og mellemstore virksomheder med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, vil således blive omfattet af bestemmelsen i § 144, stk. 1.

Ifølge § 144, stk. 2, vil ledelsesberetningen skulle indeholde en beskrivelse af virksomhedens immaterielle nøgleressourcer. Beskrivelsen skal bidrage til forståelsen af sammenhængen mellem forretningsmodellen og virksomhedens immaterielle nøgleressourcer. Et eksempel på dette kan være en virksomhed, hvis omdømme kan være en afgørende faktor for virksomhedens omsætning, og hvor omdømmet afhænger af kundernes personlige relation til de enkelte medarbejdere. I dette tilfælde vil virksomhedens immaterielle nøgleressourcer være medarbejderens loyalitet til virksomheden og derved relationen til kunden.

Oplysningerne om de immaterielle nøgleressourcer vil skulle have en relation til virksomhedens kerneforretning. Kerneforretning skal forstås som virksomhedens løbende aktiviteter.

I forbindelse med væsentlighedsvurderingen for beskrivelsen af de immaterielle nøgleressourcer vil der skulle tages højde for, hvorvidt forretningsmodellen i afgørende grad afhænger af den pågældende immaterielle nøgleressource, samt om ressourcen skaber værdi for virksomheden. Hvor det er relevant, bør der endvidere henvises til krav i bæredygtighedsrapporteringen.

Bæredygtighedsrapportering

FBEK § 144 a (ÅRL § 99 a)

Den nye § 144 a er en gennemførelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, som ændret ved bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4. Med den ny § 144 a skal virksomheder, som er omfattet af bestemmelsen, fremover medtage en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen. Rapporteringen skal udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det fremgår af § 144 a, stk. 1, at

- 1) store virksomheder og
- 2) små og mellemstore virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land,

i ledelsesberetningen skal medtage en bæredygtighedsrapportering.

§ 144 a, stk. 2, medfører, at virksomheder, jf. stk. 1, nr. 1 eller 2, i ledelsesberetningen vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering, hvor der efter gældende regler er krav om en redegørelse for samfundsansvar. I rapporteringen skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, som udspringer af dette overordnede formål med bæredygtighedsrapporteringen. Det dobbelte væsentlighedsperspektiv finder også anvendelse efter de gældende regler. Det findes relevant at sikre, at de to væsentlighedsperspektiver forstås og anvendes korrekt. Det er derfor med ændringen af bestemmelsen behov for at præcisere, at virksomheder skal tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra enten et af perspektiverne eller begge perspektiver.

§ 144 a, stk. 2, medfører, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, som tydeligt skal kunne identificeres. Det indebærer, at rapporteringen skal fremgå i en egen sektion. Dette kan f.eks. være ved at markere sektionen med en overskrift, der er relevant for bæredygtighedsrapporteringen.

Årsagen er, at offentliggørelse af en særskilt rapport, som ikke indgår i ledelsesberetningen, kan begrænse tilgængeligheden af oplysninger, der forbinde finansielle oplysninger med oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Endvidere fremstår søgbarheden og tilgængeligheden af sammenhængen mellem disse oplysninger for brugere, navnlig investorer, ikke med den fornødne klarhed. Med ændringen sidestilles oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål med de finansielle oplysninger. Dermed undgås det, at bæredygtighedsoplysninger får karakter af mindre relevante oplysninger i forhold til finansielle oplysninger. Det kunne være tilfældet, hvis de blev offentliggjort i en særskilt rapport i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside.

Kravet i 144 a, stk. 2, om at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, er ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit, hvor oplysningerne fremgår. Det bemærkes, at standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. § 144 a, stk. 7, nærmere beskriver muligheden herfor.

Det følger endvidere af § 144 a, stk. 2, at virksomheden vil skulle oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er

medtaget i rapporteringen. Det vil sige, at virksomheden vil skulle oplyse om den vurdering, som virksomheden har foretaget i forhold til hvilke oplysninger, der er væsentlige for at forstå dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er væsentlige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker dens udvikling, resultat og situation (det dobbelte væsentlighedsperspektiv).

§ 144 a, stk. 3-5, sætter rammerne for de oplysninger, som bæredygtighedsrapporteringen som udgangspunkt skal dække. Det bemærkes, at reglerne stiller krav til virksomhedens rapportering om bæredygtighedsspørgsmål og ikke direkte materielle krav, der regulerer virksomhedens adfærd.

§ 144 a, stk. 3, der implementerer regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 2, litra a-g, opstiller en række overordnede rapporteringsområder, som skal fremgå af virksomhedens bæredygtighedsrapportering. De oplysninger, som kræves efter § 144 a, stk. 3, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, jf. § 156, stk. 7. Det drejer sig blandt andet om oplysninger vedrørende virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi, som fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1.

Formålet med pligten for virksomheden til i bæredygtighedsrapporteringen at oplyse om virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi er at give interessenter indsigt i, hvordan bæredygtighedsspørgsmål kan påvirke virksomhedens forretningsmodel og -strategi, og hvordan virksomhedens aktiviteter kan påvirke bæredygtighedsspørgsmål.

Rapporteringsområdet i § 144 a, stk. 3, nr. 1, er nærmere kvalificeret i bestemmelsens stk. 3, nr. 1, litra a-e, og har således til formål at præcisere indholdet af dette rapporteringsområde vedrørende virksomhedens forretningsmodel og strategi. Rapporteringen skal udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra a, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. i.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra b, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. ii.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra c, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner, inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 (»Parisaftalen«) og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iii.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra d, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iv.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra e, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. v.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 2, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation. Det medfører, at såfremt virksomheden har fastsat tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, skal den oplyse om disse. For detaljer omkring de præcise krav til virksomhedens beskrivelse af sine absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission samt mål vedrørende miljømæssige faktorer, henvises der til standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra b.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 3, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra c.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 4, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra d.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 5, at oplysningerne nævnt i stk. 2, 1. pkt., skal omfatte oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse.

§ 144 a, stk. 3, nr. 5, medfører, at oplysninger om incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål skal medtages. Det kunne f.eks. være bonusordninger, aktiebaseret vederlæggelse eller andet vederlag som er knyttet op på bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra e.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 6, litra a, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte en beskrivelse af due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

§ 144 a, stk. 3, nr. 6, litra a, medfører, at såfremt virksomheden har gennemført due diligence-procedurer, skal den oplyse om disse. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. i.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 6, litra b, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

§ 144 a, stk. 3, nr. 6, litra b, medfører, at virksomheden vil skulle oplyse om dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet og, hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med De Forenede Nationers vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervs- liv. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. ii.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 6, litra c, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte en beskrivelse af eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. iii.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 7, at oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål og hvordan virksomheden styrer disse risici.

§ 144 a, stk. 3, nr. 7, medfører, at kendetegnende for de risici, virksomheden efter § 144 a, stk. 3, skal rapportere om, er, at disse kan have faktiske eller potentielt negative indvirkninger på virksomheden.

Det fremgår af § 144 a, stk. 3, nr. 8, at der skal oplyses om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i § 144 a, stk. 3, nr. 1-7.

§ 144 a, stk. 3, nr. 8, medfører, at virksomhederne vil skulle oplyse om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i § 144 a, stk. 3, nr. 1-7. Disse indikatorer fastsættes bl.a. i standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det fremgår af § 144 a, stk. 4, at oplysningerne i stk. 3 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant for virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

§ 144 a, stk. 4, implementerer regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt., jf. bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4. Bestemmelsen medfører, at virksomhedens bæredygtighedsrapportering vil skulle omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant. Det bemærkes, at standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 6, angiver de nærmere retningslinjer herfor.

Det fremgår af § 144 a, stk. 5, at oplysningerne efter stk. 2-4, hvor det er relevant, skal indeholde virksomhedens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde samt henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. §§ 135 og 144, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

§ 144 a, stk. 5, der implementerer regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 1. og 3. afsnit, jf. bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, medfører, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indeholde oplysninger om virksomhedens

samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, for så vidt det er relevant. Oplysningerne vil skulle omfatte både oplysninger vedrørende virksomhedens værdikæde både inden- og udenfor EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

Vedrørende § 144 a, stk. 5, er der i § 174, stk. 7 indsat en overgangsbestemmelse, hvorefter en virksomhed i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, vil skulle rapportere om 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Overgangsbestemmelsen har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om affattelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 2. afsnit.

Det fremgår af § 144 a, stk. 6, at virksomheden i særlige tilfælde kan undlade at give oplysninger efter stk. 3-5, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 2. Undlader virksomheden at give oplysninger jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

§ 144 a, stk. 6, indeholder således en undtagelse til, at oplysningspligten efter § 144 a, stk. 3-5, i de tilfælde, hvor virksomhedens iagttagelse af oplysningspligten efter bestemmelserne, jf. § 144 a, stk. 3-5, vil kunne få negative indvirkninger på virksomheden, f.eks. i forbindelse med en igangværende forhandling eller retssag. Bestemmelsen indebærer imidlertid, at virksomheden, uagtet denne undtagelse, vil skulle afgive tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan give en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, for så vidt angår bæredygtighedsområdet i forhold til dens udvikling, resultat m.v. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 3, 4. afsnit.

Det fremgår af § 144 a, stk. 7, at oplysninger, der efter stk. 2-6, skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de

i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Efter § 144 a, stk. 7, 1. pkt., vil de oplysninger, som afgives i overensstemmelse med § 144 a, stk. 2-6, skulle afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU.

De standarder, som fastsættes af Kommissionen, kan indeholde henvisninger til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering. Sådanne internationale retningslinjer, protokoller og lignende vil, som en del af den delegerede retsakt, være bindende for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De delegerede retsakter indeholdende standarderne oversættes af Kommissionen til dansk.

Det følger af § 144 a, stk. 7, 2. pkt., at internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i standarderne i 1. pkt., er gældende, uanset at disse ikke foreligger på dansk.

De i § 144 a, stk. 7, 2. pkt., omhandlede internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Der vil fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf til brug for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De omhandlede retsakter, herunder henvisninger heri, retter sig mod store danske virksomheder og børsnoterede virksomheder, som forudsættes at have det fornødne kendskab til engelsk. De standarder, hvori der henvises til de omhandlede retningslinjer, protokoller eller lignende, retter sig ikke mod enkeltpersoner eller andre, som ikke kan forudsættes at have det fornødne sproglige kendskab til engelsk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil blandt andet omhandle GHG-protokollen, der er en internationalt anerkendt standard for opgørelse af CO₂-emissioner.

Baggrunden for ikke at oversætte til dansk er, at en oversættelse vil kunne medføre risiko for fejl og regeldiskrepans.

Det fremgår af § 144 a, stk. 8, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 2-7, i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7, i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan datter-

virksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 2-7, i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 10. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 2-7, i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 10, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 7 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, litra a.

§ 144 a, stk. 8, 1. pkt., medfører, at dattervirksomheder vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i § 144 a, stk. 2-7, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne krævet efter stk. 2-7, i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

§ 144 a, stk. 8, 2. pkt., medfører, at dattervirksomheder, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i § 144 a, stk. 2-7, såfremt dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter § 144 a, stk. 14.

§ 144 a, stk. 8, 3. pkt., medfører, at en dattervirksomhed nævnt i § 144 a, stk. 8, 2. pkt., endvidere vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i § 144 a, stk. 2-7, såfremt modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, dog jf. stk. 10, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 7, nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning skal være udarbejdet i overensstemmelse med § 153 og oplysninger efter stk. 2-7, for dattervirksomhedens dattervirksomheder skal tillige medtages i den konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 8 bliver suppleret af § 144 a, stk. 9. Betingelserne for at anvende undtagelsen følger af stk. 9.

Det fremgår af § 144 a, stk. 9, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 8, 1. pkt., skal ledelsesberetningen indeholde oplysning om navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 2-7, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 7, nævnte standarder. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. i.

Det fremgår af § 144 a, stk. 9, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 8, 1. pkt., vil den i sin ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 8, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a i lov om forsikringsvirksomhed eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering jf. § 189 a, stk. 3 i lov om forsikringsvirksomhed. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. ii.

Det fremgår af § 144 a, stk. 9, nr. 3, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 8, 1. pkt., vil den i sin ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 2-7. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. iii.

Såfremt oplysninger for dattervirksomheden medtages i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, kan dattervirksomheden tillige undtages fra pligten til at rapportere efter taksonomiforordningens artikel 8 ved at henvise til modervirksomhedens bæredygtighedsrapportering, der indeholder disse oplysninger.

§ 144 a, stk. 9, nr. 3, medfører, at for at dattervirksomheden i medfør af stk. 8, vil kunne anvende undtagelsen i stk. 8, vil der skulle være sket offentliggørelse af modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning senest samtidig med, at dattervirksomheden skal indsende sin ledelsesberetning.

Det fremgår af § 144 a, stk. 10, nr. 1, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 8, 2. pkt., og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 9, nr. 1-3. Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a.

Det fremgår af § 144 a, stk. 10, nr. 2, at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 8, 2. pkt., og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller, hvor rapporteringen udføres i et land uden for EU/EØS, være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Dermed implementeres regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra c. Det bemærkes, at kravet om at medtage de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852, gælder for de virksomheder der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852. Anvendelsesområdet for artikel 8 i

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 udvides ikke med bestemmelsen.

§ 144 a, stk. 10, skal ses i sammenhæng med § 144 a, stk. 8 og 9. Stk. 10 har til formål at regulere de tilfælde, hvor den konsoliderede ledelsesberetning udarbejdes af en modervirksomhed, som er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde vil modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapport også skulle indeholde oplysninger om den dattervirksomhed, der efter bestemmelsen i § 144 a, stk. 3, er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Ligesom det er tilfældet med § 144 a, stk. 8, er den danske dattervirksomhed også forpligtet til at afgive de i § 144 a, stk. 9, nævnte oplysninger.

Det fremgår af § 144 a, stk. 11, at store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke kan anvende bestemmelserne i stk. 8-10. Det følger af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 10.

Det fremgår af § 144 a, stk. 12, at virksomheder, der anvender bestemmelserne i stk. 8-10, skal indberette en modervirksomheds konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald bæredygtighedsrapportering på det sprog, som tillades jf. § 2, stk. 3.

Det fremgår af § 144 a, stk. 13, at for virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 2-7 gives for koncernen som helhed.

§ 144 a, stk. 13, medfører, at en modervirksomhed vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for modervirksomheden isoleret set, og i stedet nøjes med at give rapporteringen for koncernen som helhed. Dermed implementeres artikel 29a, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, hvoraf det følger, at en modervirksomhed, der opfylder kravene i artikel 29a, stk. 1-5, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19a.

Det fremgår af § 144 a, stk. 14, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, jf. stk. 8, 2. pkt., er undtaget fra pligten i lovforslagets § 144 a, stk. 2, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt., nr. 1-4. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det fremgår af § 144 a, stk. 14, nr. 1, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 2-7, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det fremgår af § 144 a, stk. 14, nr. 2, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 2-7, jf. stk. 13, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det fremgår af § 144 a, stk. 14, nr. 3, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet af dattervirksomheden selv eller en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS.

Det fremgår af § 144 a, stk. 14, nr. 4, at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal offentliggøres i overensstemmelse med § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

I § 144 a indsættes et nyt stk. 15, som tillader selskaber med begrænset ansvar, foreninger med begrænset ansvar og andelsforeninger med begrænset ansvar (herefter foreninger og lign.) at undlade at medtage almennyttige uddelinger i deres bæredygtighedsrapportering. Foreninger og lign. omfattes af direktivet og dermed regnskabsbekendtgørelsen, når de er finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Foreninger og lign. er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering, hvis de opfylder størrelseskravene for store virksomheder. Dermed reguleres de på samme vis i relation til bæredygtighedsrapportering som øvrige virksomheder.

I årsregnskabsloven betragtes uddelinger regnskabsmæssigt som en resultatdisponering på samme måde som almindelige virksomheders udbytteudlodning. I årsregnskabsloven har man valgt at fastholde denne betragtning således, at uddelinger og modtagerne i bemærkningerne vurderes som ikke omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering.

Finanstilsynet finder det ligeledes hensigtsmæssigt, at foreninger og lign. kan undlade at medtage almennyttige uddelinger i deres bæredygtighedsrapportering. Dermed ligestilles uddelinger fra foreninger og lign. under regnskabsbekendtgørelsen med uddelinger fra erhvervsdrivende fonde under årsregnskabsloven.

Foreningerne og lign. omfattes således af § 144 a, dog med muligheden for undtagelsen for deres uddelinger, jf. stk. 15. Begrebet "almennyttige uddelinger" defineres i bilag 1 i bekendtgørelsen.

FBEK § 144 b (ÅRL § 107 e)

Det fremgår af § 144 b, at små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af § 144 a, samt captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de for små og mellemstore virksomheder til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU.

Det fremgår af § 144 b, at bæredygtighedsrapporteringen kan begrænses til oplysningerne i § 144 b, nr. 1-5. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, og det skal ses som en undtagelse til hovedreglen for bæredygtighedsrapporteringen i § 144 a, stk. 3-7.

Det fremgår af § 144 b, nr. 1, at oplysningerne skal indeholde en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, litra a.

Det fremgår af § 144 b, nr. 2, at oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, litra b.

Det fremgår af § 144 b, nr. 3, at oplysningerne skal indeholde virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, litra c.

Det fremgår af § 144 b, nr. 4, at oplysningerne skal indeholde de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, litra d.

Det fremgår af § 144 b, nr. 5, at oplysningerne skal indeholde nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne i nr. 1-4. Dermed implementeres regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 6, litra e.

§ 144 b medfører, at små og mellemstore virksomheder, samt captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, i stedet for at rapportere i overensstemmelse med standarderne i § 144 a, stk. 7, vil kunne begrænse deres bæredygtighedsrapportering til de krav, der er fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c.

De specifikke oplysningskrav vil fremgå af de standarder, der gælder for små og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede, og som vil blive fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter senest den 30. juni 2024, i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c.

FBEK § 148, stk. 4 (ÅRL § 112, stk. 4)

Efter § 148, stk. 1, kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land. Efter § 148, stk. 2, i FBEK kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der ikke henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land. Der gælder for stk. 1 og 2, at visse andre betingelser skal være opfyldt.

Det fremgår af § 148, stk. 4, at en virksomhed, der undlader at aflægge koncernregnskab efter stk. 1 og 2, ikke er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering efter § 155.

Der henvises til § 144 a, stk. 8, med tilhørende kommentarer, hvorefter en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter § 144 a, stk. 2-7, i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Bestemmelsen har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 6, litra a, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 23, stk. 4, litra b, hvorefter det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede ledelsesberetning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a eller i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.

Formålet med bestemmelsen er at præcisere, at undtagelserne for konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger og undtagelserne for konsolideret bæredygtighedsrapportering fungerer uafhængigt af hinanden. En modervirksomhed, hvis øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, kan således være undtaget fra kravet om at udarbejde et konsolideret regnskab, men ikke undtaget fra kravet om bæredygtighedsrapportering, hvis den øverste modervirksomhed ikke udarbejder konsoliderede bæredygtighedsrapporter.

FBEK § 155, stk. 2 og 3 (ÅRL § 128, stk. 3 og 4)

Efter § 155, stk. 1, i FBEK skal koncernens ledelsesberetning oplyse om koncernen, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed. I stedet for oplysninger om den enkelte virksomheds beløb vises de konsoliderede virksomheders beløb tilsammen, konsolideret efter de samme metoder, som gælder for koncernregnskabet.

Det fremgår af § 155, stk. 2, at en modvirksomhed omfattet af § 144 a, stk. 1, ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen skal oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i § 144 a, stk. 8, eller artikel 29a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det fremgår af § 155, stk. 3, at en modvirksomhed, som ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 144 a identificerer betydelige forskelle mellem risiciene for eller indvirkningen på koncernen og risiciene for eller indvirkningen på en eller flere af dens dattervirksomheder, skal give en tilstrækkelig forklaring på risiciene for eller indvirkningen på den eller de berørte dattervirksomheder.

§ 155, stk. 2, medfører, at modvirksomheden vil skulle oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i lovens § 144 a, stk. 8, eller artikel 29a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer. Der henvises til kommentarerne til § 144 a.

§ 155, stk. 3, medfører, at modvirksomheder, som ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 144 a identificerer betydelige forskelle mellem risiciene for eller indvirkningen på koncernen og risiciene for eller indvirkningen på en eller flere af dens dattervirksomheder, vil skulle give en tilstrækkelig forklaring på risiciene for eller indvirkningen på den eller de berørte dattervirksomheder.

Formålet med bestemmelsen er at give regnskabsbrugeren oplysninger om den individuelle dattervirksomhed. Det kan være særligt relevant i tilfælde, hvor der er forskelle på visse områder mellem koncernens og den enkelte dattervirksomheds situation, som kan have betydning for brugerens konklusion om risiciene for eller indvirkningen på dattervirksomheden. Et eksempel på dette kunne være en dattervirksomhed, hvis aktiviteter adskiller sig fra resten af koncernens aktiviteter, og som derfor er udsat for andre risici end resten af koncernen. Et andet eksempel kunne være en dattervirksomhed, som er lokaliseret et andet sted end resten af koncernen, hvor der er større risiko for naturkatastrofer.

Med bestemmelsen vil modvirksomheder, der rapporterer på koncernniveau, således blive forpligtet til at forklare risiciene relateret til bæredygtighedsspørgsmål og indvirkningen på deres dattervirksomheder.

Bestemmelsen har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 7, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 4.

*Bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder
Omfattede virksomheder og filialer*

FBEK § 170 (ÅRL § 137 k)

Bestemmelsen har til formål at implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, om indsættelse af artikel 40a-40d i regnskabsdirektivet, for så vidt angår tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder.

Det følger af § 170, stk. 1, at en dattervirksomhed, der er omfattet af § 144 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede bruttopræmier i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, på vegne af den øverste modervirksomhed skal udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. § 172, og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a i lov om forsikringsvirksomhed, medmindre den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 172.

Bestemmelsen indebærer, at en virksomhed, der er omfattet af kravene i § 144 a, stk. 1, og indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed, er etableret uden for EU/EØS, vil være forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der indeholder oplysninger om bæredygtighed i alle koncernens aktiviteter, og lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a i lov om forsikringsvirksomhed, hvis koncernens samlede nettoomsætning overskrider 150 mio. euro to år i træk. Angående kravet om erklæring om bæredygtighedsrapportering henvises der til bemærkningerne i lovforslagets § 11, nr. 5.

Det vil bl.a. være koncernens samlede bruttopræmier, der er afgørende for, om en dansk dattervirksomhed forpligtes til at udarbejde samt indsende en bæredygtighedsrapport. Da den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil bruttopræmierne skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for koncernregnskabet. Der vil i de fleste tilfælde ikke vil være væsentlige forskelle til regnskabsdirektivets definition af bruttopræmier, og eventuelle forskelle vil primært være relateret til periodiseringen, dvs. på hvilket tidspunkt et salg skal indtægtsføres. Idet den øverste modervirksomhed vil være etableret udenfor EU/EØS, vil den ikke være omfattet af regnskabsdirektivets regler om at udarbejde bæredygtighedsrapport efter direktivets artikel 40a, stk. 1. Efter bestemmelsen vil en dattervirksomhed imidlertid kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed udenfor EU/EØS frivilligt eller i henhold til anden lovgivning har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 172. Denne undtagelse har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 8, 2. pkt. I dette tilfælde vil dattervirksomheden således kunne indsende den øverste modervirksomheds bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med § 189 a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det følger af § 170, stk. 1, at dattervirksomheden vil skulle udarbejde den nævnte bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i § 172 i denne bekendtgørelse og § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Det følger af § 170, stk. 2, at har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at modtage oplysningerne til brug herfor.

Efter § 170, stk., 1, vil bæredygtighedsrapporten skulle vedrøre hele koncernen. Det betyder, at der skal indgå oplysninger om bæredygtighed vedrørende aktiviteter for alle virksomheder i koncernen. Disse oplysninger må den øverste modervirksomhed forventes at være i besiddelse af, mens dattervirksomheden, der forpligtes til at udarbejde rapporten efter stk. 1, ikke nødvendigvis har adgang til oplysningerne umiddelbart. Det følger derfor af *stk. 2*, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, at dattervirksomheden vil skulle anmode dens øverste modervirksomhed om de nødvendige oplysninger i tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke selv har oplysningerne.

Det fremgår af § 170, stk. 3, at udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal modervirksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Det indebærer, at såfremt den øverste udenlandske modervirksomhed vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapport for koncernen, skal den øverste udenlandske modervirksomhed forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring med sikkerhed, for eksempel fra en revisor. Baggrunden for dette krav er at sikre kvaliteten og pålideligheden af tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapportering. Det er således ikke et krav, at erklæringen afgives som en erklæring i medfør af § 187 a, i lov om forsikringsvirksomhed, men kan ligeledes afgives fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til tredjelandsvirksomhedens nationale ret.

Det fremgår af § 170, stk. 4, at afgiver den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. Forsyner modervirksomheden ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring

om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, vedrører de tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger til at udarbejde en bæredygtighedsrapport. I det tilfælde skal dattervirksomheden udarbejde en rapport med de oplysninger, den er i besiddelse af. Det vil som minimum vedrøre virksomhedens egne aktiviteter. I tillæg hertil skal dattervirksomheden, dvs. dattervirksomhedens ledelse, afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed om hele koncernens aktiviteter. Dattervirksomheden forventes således ikke at skulle foretage yderligere indsamling af oplysninger om modervirksomhedens aktiviteter udover de oplysninger, som den har modtaget fra modervirksomheden.

I tilfælde af, at den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring med sikkerhed om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, skal dattervirksomheden, herunder dattervirksomhedens ledelse, afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har forsynet rapporten med denne erklæring. Rapporten og erklæringen vil skulle indsendes i overensstemmelse med reglerne i § 189 a, stk. 1 og 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det fremgår af § 170, stk. 5, at ledelsen af den i stk. 1 omhandlede dattervirksomhed har et kollektivt ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Modsat ledelsens ansvar i henhold til § 181 i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter hvert enkelt ledelsesmedlem af en virksomhed har ansvar for årsrapportens aflæggelse, foreskrives det i stk. 5, at ledelsens medlemmer er kollektivt ansvarlige for efter bedste evne og overbevisning at sikre overensstemmelse med reglerne, for så vidt angår bæredygtighedsrapportens udarbejdelse, jf. stk. 1-4, og indsendelse til Erhvervsstyrelsen, jf. § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed. Bæredygtighedsrapporten i henhold til bestemmelserne i bekendtgørelsens afsnit VI, kapitel 10 om tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapport, anses for en selvstændig rapport og ikke som en bestanddel af selve årsrapporten, hvilket er genstanden for ledelsens ansvar, jf. § 181 i lov om forsikringsvirksomhed.

Idet ledelsen af de i stk. 1 omhandlede dattervirksomheder vil kunne have begrænset kendskab til indholdet af den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller kun i begrænset grad vil være

i stand til at indhente en bæredygtighedsrapport eller de nødvendige oplysninger fra den øverste modervirksomhed, vil ledelsens ansvar omfatte, efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med § 170, stk. 1-4, og § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, for så vidt angår indsættelsen af ny artikel 40c i regnskabsdirektivet. Efter artikel 40c, 2. afsnit, har medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer i dattervirksomheder, som er omhandlet i artikel 40a, stk. 1, 1. afsnit, kollektivt ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at deres bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 40a, og at denne rapport offentlig- og tilgængeliggøres i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 40d.

§ 170, stk. 5, medfører, at ledelsen af en dattervirksomhed, der er omfattet af § 144 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, vil blive kollektivt ansvarlige for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 189 a, i lov om forsikringsvirksomhed.

FBEK § 171 (ÅRL § 137 I)

Bestemmelsen har til formål at implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, om indsættelse af artikel 40a, stk. 1-3, i regnskabsdirektivet, for så vidt angår filialer af tredjelandsvirksomheder.

Jf. § 171, stk. 1, vil en filial, hvis bruttopræmier i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skulle, jf. dog stk. 2, udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsrapport efter § 172 i denne bekendtgørelse og § 189 a, i lov om forsikringsvirksomhed, enten om den udenlandske virksomhed, der ikke er den del af en koncern, eller om den samlede koncern, og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a i lov om forsikringsvirksomhed, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern, og virksomhedens bruttopræmier i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, eller
- 2) den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede bruttopræmier i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om, hvornår en filial vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport. En filial af en udenlandsk virksomhed vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport om den udenlandske virksomhed, når denne ikke er en del af en koncern eller når den udenlandske virksomhed i øverste led indehaves af en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med et tredjelands nationale ret. Det følger af stk. 1, at en filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, vil være ansvarlig for at udarbejde en bæredygtighedsrapport efter § 172 i denne bekendtgørelse og § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 2. Det er en betingelse, at filialens bruttopræmier i det foregående kalenderår har overskredet 40 mio. euro for at blive omfattet af kravet om at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

Udover ovenstående betingelse skal betingelserne i enten nr. 1 eller 2 endvidere være opfyldt for, at bestemmelsen finder anvendelse.

Efter *nr. 1* vil filialen skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport vedrørende de aktiviteter, som udøves gennem den udenlandske virksomhed, når virksomheden ikke indgår i en koncern, og hvis virksomhedens bruttopræmier i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 150 mio. euro.

Efter *nr. 2* vil filialen skulle udarbejde en rapport om bæredygtighedsoplysninger vedrørende koncernens aktiviteter, når den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land. Samtidig skal koncernens samlede bruttopræmier i EU overskride 150 mio. euro to regnskabsår i træk. Den udenlandske virksomhed kan både være en dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed eller selv være øverste modervirksomhed i koncernen.

Efter *nr. 1* og *2* er det hhv. den udenlandske virksomheds eller den udenlandske koncerns samlede bruttopræmier i EU, der er afgørende for, om en filial forpligtes til at udarbejde en rapport om bæredygtighed. Da den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil bruttopræmierne skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for virksomhedens eller koncernens regnskab.

Da filialen ikke er omfattet af pligten til at udarbejde et årsregnskab efter bekendtgørelsen, vil bruttopræmierne skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for den udenlandske virksomheds regnskab.

Det fremgår af § 171, *stk. 2*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse, hvis en af de i *stk. 1*, *nr. 1* eller *2*, nævnte virksomheder har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 172, eller disse har en dattervirksomhed omfattet af § 144 a, jf. § 170.

I det omfang den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, frivilligt eller i henhold til anden lovgivning har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene til indhold i § 172, vil filialen kunne indsende denne rapport i overensstemmelse med § 189 a, stk. 3 og 4, i lov om forsikringsvirksomhed, og dermed undlade selv at udarbejde bæredygtighedsrapporten på vegne af den udenlandske virksomhed.

Det fremgår af § 171, stk. 3, at hvis en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder udarbejder en bæredygtighedsrapport, skal rapporten være forsynet med en erklæring med sikkerhed, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller som er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at såfremt den udenlandske virksomhed eller dennes øverste modervirksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal virksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring med sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen. Baggrunden for dette krav er at sikre kvaliteten og pålideligheden af tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapportering. Det er således ikke et krav, at erklæringen afgives som en erklæring i medfør af § 187 a, i lov om forsikringsvirksomhed, men kan ligeledes afgives fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til tredjelandsvirksomhedens nationale ret.

Det følger af § 171, stk. 4, at har filialen ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, vil filialen skulle anmode den udenlandske virksomhed henholdsvis den øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Der henvises til kommentarerne til § 170, stk. 2.

Det følger af § 171, stk. 5, at forsyner den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 4, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Bestemmelsen, der har baggrund i direktivets artikel 40a, stk. 2 og 3, vedrører de tilfælde, hvor filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger for at kunne udarbejde en rapport eller ikke har fået forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring med sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen af den udenlandske virksomhed. I det første tilfælde vil filialen skulle udarbejde en rapport med de oplysninger, den er i besiddelse af. Det vil som minimum vedrøre filialens egne aktiviteter. I tillæg hertil skal filialen, dvs. filialbestyreren/filialbestyrerne, afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed. Det andet tilfælde angår den situation, hvor den udenlandske virksomhed ikke afgiver en erklæring med sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen jf. § 171, stk. 3. Filialen, dvs. filialbestyreren/filialbestyrerne, vil hermed skulle udstede en erklæring om, at den udenlandske virksomhed ikke har stillet den nødvendige erklæring om bæredygtighedsrapportering til rådighed. Rapporten og erklæringen vil skulle indsendes i overensstemmelse med reglerne i § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed. Med baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40c, 1. afsnit, vil filialen være ansvarlig for efter dens bedste overbevisning og evne at sikre, at dens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med § 172 og § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Det fremgår af § 171, stk. 6, at den i stk. 1 omhandlede filial er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, for så vidt angår indsættelsen af ny artikel 40c i regnskabsdirektivet. Efter artikel 40c, 1. afsnit, har tredjelandsvirksomheders filialer, som er omhandlet i artikel 40a, stk. 1, 2.-4. afsnit, ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at deres bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 40a, og at denne rapport offentlig- og tilgængeliggøres i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 40d.

Filialens ansvar i henhold til stk. 6, tillægges filialbestyreren eller, i givet fald, filialbestyrerne, som således efter bedste overbevisning og evne skal sikre, at filialens bæredygtighedsrapport er i overensstemmelse med reglerne for så vidt angår bæredygtighedsrapportens udarbejdelse, jf. bestemmelsens stk. 1-5, og indsendelse til Erhvervsstyrelsen, jf. § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed. Der henvises til kommentarerne til § 170, stk. 5, jf. ovenfor, for så vidt angår baggrunden for ansvarets omfang.

Bestemmelsen medfører, at en filial, dvs. filialbestyreren/filialbestyrerne, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, vil blive, medmindre bestemmelsens stk. 2 gør sig gældende, ansvarlig for

efter bedste overbevisning og evne at sikre, at filialens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes til Erhvervsstyrelsen i overensstemmelse med § 189 a i lov om forsikringsvirksomhed.

FBEK § 172 (ÅRL § 137 m)

Det følger af § 172, at en bæredygtighedsrapport, jf. § 170, stk. 1, og § 171, stk. 1, skal indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra c-e, nr. 2-6, og hvor det er relevant nr. 8. Oplysningerne efter 1. pkt. skal afgives efter

- 1) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, som fastsat efter artikel 40b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU,
- 2) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering efter artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, eller
- 3) ligeværdige standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

De omfattede dattervirksomheder og filialer vil skulle udarbejde bæredygtighedsrapporter, der omfatter de oplysninger, der er anført i regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 2, litra a, nr. iii-v, litra b-f, og, hvor det er relevant, litra h), der indeholder en delmængde af den information, som koncerner i EU også skal rapportere om. Det gælder information om koncernens forretningsmodel og strategi, handlingsplaner i forhold til klimaneutralitet og global opvarmning, incitamentsordninger for ledelsen i forhold til bæredygtighed, due diligenceimplementering i værdikæden, samt handlinger og resultater på bæredygtighedsområdet. Der henvises til kommentarerne til § 144 a, stk. 3, nr. 1, litra c-e, nr. 2-6, og nr. 8.

Bestemmelsen i § 172, der har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, der i regnskabsdirektivet indsætter artikel 40a, stk. 1, første og tredje afsnit og stk. 2, regulerer, hvilke oplysninger bæredygtighedsrapporten vil skulle indeholde, og hvilke standarder rapporteringen skal følge. Det fremgår af bestemmelsen, at bæredygtighedsrapporteringen, som skal foretages i overensstemmelse med § 170 eller § 171, vil skulle ske på baggrund af de standarder, som fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i regnskabsdirektivets artikel 40b om bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, artikel 29b om standarder for bæredygtighedsrapportering, eller anvende internationale standarder, som Kommissionen anser for at være ligeværdige med de europæiske bæredygtighedsstandarder som fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om

harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF.

Som det fremgår ovenfor, fastsætter Kommissionen specifikke rapporteringsstandarder, der skal specificere, hvilke informationer, som dattervirksomheder og filialer efter §§ 170 og 171 skal indeholde i deres bæredygtighedsrapporter.

Straffebestemmelser samt ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Kapitel 11 *Straffebestemmelser*

FBEK § 173 (ÅRL § 164, stk. 1)

Efter bekendtgørelsens § 173 kan overtrædelse af en række bestemmelser i loven sanktioneres med bødestraf.

Også overtrædelse af bekendtgørelsens §§ 170-172 kan sanktioneres med bødestraf.

§ 173, stk. 1, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 51, hvorefter medlemsstaterne bl.a. skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med direktivet.

Bestemmelsen har yderligere baggrund i bestemmelserne i bekendtgørelsens §§ 170-172, hvortil der henvises.

Kapitel 12 *Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser*

FBEK § 174, stk. 1-8 (lovens §§ 13 og 14)

Det fremgår af § 174, stk. 1, at bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2-5. Ikrafttrædelsestidspunktet har baggrund i ønsket om en samtidig implementering med årsregnskabslovens tilsvarende bestemmelser.

Bestemmelserne i § 174, stk. 2-5, som har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 5, stk. 2.

Det fremgår af § 174, stk. 2, at §§ 144 og 144 a, for store virksomheder af offentlig interesse, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på flere end 500, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Det fremgår af § 174, stk. 3, at §§ 144 og 144 a, for store virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 2 (dvs. havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller færre), har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Det fremgår af § 174, stk. 4, at §§ 144-144 b, for små og mellemstore virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. Bestemmelsen gælder tilsvarende for:

- 1) Store captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber.
- 2) Små og mellemstore captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

Det fremgår af § 174, stk. 5, at §§ 170-172 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere. Stk. 5 har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 5, stk. 2, andet afsnit, om virkningstidspunktet for bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14.

Stk. 5 medfører, at for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere, vil en dattervirksomhed, der er omfattet efter § 144 a, og som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skulle udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. § 172 i denne bekendtgørelse og § 189 a, i lov om forsikringsvirksomhed, hvis koncernens samlede bruttopræmier i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, medmindre den øverste modervirksomhed vil have udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 172. Uanset stk. 7, vil en dattervirksomhed, der er omfattet af § 144 a, fortsat skulle opfylde oplysningskravene i sin bæredygtighedsrapportering i § 144 a.

Stk. 5 medfører tillige, at for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere, vil en filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og hvor denne virksomhed eller dennes øverste modervirksomhed ikke har en dattervirksomhed i et EU/EØS-land omfattet af § 144 a, skulle udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport vedrørende virksomheden eller den samlede koncern, jf. §§ 171 og 172 og § 189 a, i lov om forsikringsvirksomhed, medmindre virksomheden vil have udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 172.

Der henvises i øvrigt til kommentarerne om bekendtgørelsens §§ 170-172, om indsættelse af kapitel 10, i bekendtgørelsen angående bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer.

Det fremgår af § 174, stk. 6, at stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal

heltidsbeskæftigede, jf. stk. 2 og 3, anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Det fremgår af § 174, stk. 7, at en virksomhed, hvis ledelsesberetning skal indeholde oplysninger om virksomhedens værdikæde efter § 144 a, stk. 5, i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, skal redegøre for

- 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden,
- 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet og
- 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden.

1. pkt. gælder for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden efter § 144 a, stk. 2, er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Det følger modsætningsvist af stk. 7, 2. pkt., at 1. pkt., alene gælder for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden efter § 144 a, stk. 2, vil være forpligtet til at medtage en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen. Stk. 7 har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om affattelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 2. afsnit.

Det fremgår af § 174, stk. 8, at uanset § 144 a, stk. 2, kan små og mellemstore virksomheder, jf. størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder i bilag 1, nr. 13, pkt. b og c, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, beslutte ikke at lade bæredygtighedsrapporteringen efter § 144 a, stk. 2, indgå i ledelsesberetningen for regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028, men skal i så fald angive, hvorfor rapporteringen ikke er medtaget i ledelsesberetningen. Stk. 8 har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om affattelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7.

Bekendtgørelsen indeholder af lovtekniske årsager ikke årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, med ikrafttræden den 6. januar 2030. Årsregnskabsloven implementerer regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, litra a. Direktivets bestemmelse vil skulle erstatte bekendtgørelsens § 144 a, stk. 8, fra den 6. januar 2030 og vil blive implementeret i bekendtgørelsen ved senere lejlighed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, og § 12, stk. 6, samt tilhørende bemærkninger. I forbindelse med ikrafttræden af bekendtgørelsens § 144 a, stk. 8, den 6. januar 2030, vil bekendtgørelsens § 144 a, stk. 14 blive ophævet. Bestemmelsen herom har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 16, der indsætter artikel 48i i regnskabsdirektivet.

Bilag 1 Definitioner: (ÅRL bilag 1 c)

I bekendtgørelsen indsættes definitioner på henholdsvis almennyttige udde-
linger, bæredygtighedsrapport, bæredygtighedsrapportering, bæredygtig-

hedsspørgsmål, captive-forsikringselskaber og captive-genforsikringselskaber og immaterielle nøgleressourcer i *bilag 1*, under overskriften "Definitivoner", som nr. 2, 3, 4, 5, 6 og 11. Endvidere præciseres definition nr. 13 *Kategorier af virksomheder og koncerner*.

Nr. 2 Almennyttige uddelinger

Selskaber med begrænset ansvar, foreninger med begrænset ansvar og andelsselskaber med begrænset ansvar kan undlade at medtage almennyttige uddelinger i deres bæredygtighedsrapportering jf. § 144 a, stk. 15. "Almennyttige uddelinger" defineres som uddelinger, hvis formål er at fremme fællesskabets ideelle interesser uden at fremme kommercielle interesser. Formålet skal komme en videre kreds til gode. Formålet kan f.eks. vedrøre sociale, kunstneriske, miljømæssige, videnskabelige, humanitære, undervisningsmæssige, religiøse eller nationale formål.

Nr. 3 Bæredygtighedsrapport

En dattervirksomhed, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og tilsvarende en filial, skal, såfremt visse størrelsesgrænser overskrides, udarbejde en bæredygtighedsrapport som beskrevet i § 172. Der er således tale om en selvstændig rapport, og ikke en del af ledelsesberetningen.

Nr. 4 Bæredygtighedsrapportering (ÅRL bilag 1, C, nr. 16 og RL § 1 a, stk. 1, nr. 7)

»Bæredygtighedsrapportering« defineres som rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med bekendtgørelsens bestemmelser. Definitionen omfatter derved bæredygtighedsrapportering i henhold til §§ 144 a-144 b. Bæredygtighedsrapportering indeholder oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål som defineret i bilag 1, nr. 4, i bekendtgørelsen påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Oplysningerne fremgår af ledelsesberetningen i overensstemmelse med bekendtgørelsens §§ 144 a-144 b. Der henvises til §§ 144 a-144 b og tilhørende kommentarer. Definition implementerer artikel 2, nr. 18 i direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Nr. 5 Bæredygtighedsspørgsmål (ÅRL bilag 1, C, nr. 15)

»Bæredygtighedsspørgsmål« defineres som miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse. Definitionen

implementerer artikel 2, nr. 17, i direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

De bæredygtighedsspørgsmål, som virksomhederne vil skulle rapportere om, baseres på definitionen af »bæredygtighedsfaktorer« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2088 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser med senere ændringer, så der ikke opstår misforhold mellem oplysninger krævet af databrukerne og oplysningerne, virksomhederne vil skulle rapportere.

Definitionen »bæredygtighedsfaktorer« i forordning (EU) nr. 2019/2088 omfatter imidlertid ikke udtrykkeligt ledelsesmæssige spørgsmål.

Definitionen af »bæredygtighedsspørgsmål« skal svare til virksomhedernes og regnskabsbrugernes forventninger og behov, hvor »miljømæssige«, »sociale« og »ledelsesmæssige« ofte omtales som de tre vigtigste kategorier af bæredygtighedsspørgsmål.

Definitionen omfatter derfor miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer.

Nr. 6 *Captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber*

Definitionerne af hhv. captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber er givet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II) som følger:

Artikel 13, nr. 2) »captive-forsikringsselskab«:

Et forsikringsselskab, der er ejet enten af en anden finansiell virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern, som nævnt i litra c) i artikel 212, stk. 1, eller af en ikke-finansiell virksomhed, som har til formål udelukkende at yde forsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som den tilhører, eller af det eller de selskaber i den koncern, som det er en del af.

Artikel 13, nr. 5) »captive-genforsikringsselskab«:

Et genforsikringsselskab, der er ejet enten af en anden finansiell virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern som omhandlet i artikel 212, stk. 1, litra c), eller af en ikke-finansiell virksomhed, som har til formål udelukkende at yde genforsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som den tilhører, eller af det eller de selskaber i den koncern, som captive-genforsikringsselskabet er en del af.

Nr. 11 *Immaterielle nøgleressourcer* (ÅRL bilag 1, C, nr. 17)

»Immaterielle nøgleressourcer« defineres som ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse. Definitionen implementerer artikel 2, nr. 19, i direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Immaterielle nøgleressourcer skal ses i forhold til begrebet immaterielle aktiver, jf. bekendtgørelsens bilag 2, post I, og udgør f.eks. patenter, licenser, varemærker og goodwill, m.fl. Oplysninger om immaterielle nøgleressourcer er bæredygtighedsoplysninger, som er relevante for sociale eller ledelsesmæssige spørgsmål, jf. betragtning nr. 32 i præambelen til ændringsdirektivet. Det kan f.eks. være oplysninger om medarbejdernes erfaring, kompetencer, og loyalitet overfor virksomheden samt motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser. Det kan også være oplysninger om kvaliteten af en virksomheds forbindelse til dens interessenter, herunder leverandører, kunder, eller grupper i samfundet, der berøres af virksomhedens aktiviteter. Immaterielle nøgleressourcer kan også være udviklingsprojekter, patenter m.v.

Nr. 13 Kategorier af virksomheder og koncerner (ÅRL § 7, stk. 2 og § 22 a)

Definitionerne præciseres ved tilføjelserne af "hhv. koncerner" og "i to på hinanden følgende regnskabsår". Derved sikres overensstemmelse med kravene herom i direktiv 2013/34/EU, artikel 3, stk. 5-7 og 10. Endvidere fremgår af litra e, at balancesummen er summen af alle aktivposter jf. direktivets artikel 3, stk. 11. Endelig fastslår litra g, at det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede beregnes efter de regler, der er fastsat i medfør af § 143 i selskabsloven. Disse præciseringer tiltænkes alene at tydeliggøre metoden til at fastlægge, hvilken kategori en virksomhed hører ind under, herunder at sikre, at der anvendes samme definitioner i bekendtgørelsen som i de tilsvarende definitioner i årsregnskabsloven.

Derudover justeres beløbsgrænserne for virksomhederne. I henhold til definitionen afgrænses kategoriseringen af virksomheder (mikro-, små, mellemstore og store virksomheder) af beløbsgrænser for balancesum henholdsvis bruttopræmier samt af en størrelsesgrænse for det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret. Beløbsgrænserne for balancesum og bruttopræmier hæves til de anførte beløb.

Definitionen har baggrund i artikel 1, nr. 1 (mikrovirksomheder), nr. 2 (små virksomheder), nr. 3 (mellemstore virksomheder) og nr. 4 (store virksomheder) i det delegerede EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet³, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, nr. 1 og 2, litra a (balancesum) og b (nettoomsætning), hvorefter beløbsgrænserne for små

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013

virksomheder forhøjes således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis 7.500.000 mio. euro, for så vidt angår balancesummen, og 15.000.000 euro, for så vidt angår nettoomsætningen. Jf. artikel 1, nr. 3. forhøjes beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder, der ikke er små virksomheder, således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis en balancesum på 25.000.000 euro og en nettoomsætning på 50.000.000 euro.

Kommissionens delegerede EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet har baggrund i inflationsmålinger, der viser en akkumuleret inflation på ca. 25 procent blandt medlemsstaterne for perioden år 2013 til år 2023. Efter regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 13, skal Kommissionen mindst hvert femte år revidere virkningerne af inflation og, hvor det er relevant gennem delegerede retsakter, jf. regnskabsdirektivets artikel 49, ændre tærskelværdierne for virksomhedskategorierne i direktivets artikel 3.

Bekendtgørelsens beløbsgrænser for små og mellemstore virksomheder blev sidst forhøjet ved lov nr. 738 af 1. juni 2015.

Muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder udnyttes fuldt ud, idet dog beløbsgrænserne som hidtil angives i hele millionbeløb. Ifølge gældende artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, i regnskabsdirektivet, må medlemsstater, der ikke har indført euroen, ved omregning til nationale valutaer runde op eller ned med 5 procent. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 9, 1. afsnit, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser.